

Lenin

Még emlegetnek.
Elmondják minden ünnepen
az utcabál előtt,
hogy épp ilyennek képzelte te is
a szebb jövőt.

Azt mondják, itt vagy még közöttünk.
Kinyújtott karú szobraid
büszkén mutatnak
a díszter túlsó oldalán
egy piszkos ablakot.

Kilométernyi vásznakon
haladsz előre,
a kiállítás termeit
épp körbejárhatod.

Családi házzá vált minden szavad,
s lobog a téglák pirosában
a vakolat alatt.
Én mégis fázom nélküled,
nekem
alig jutsz már kabátnak.

És láttam új szobraidat,
csak mosolyognak,
már nem hadonásznak.

1968 / WM KGY 2015.30.1. / Bölcsész, 1970 / 4

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)